

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Vlas Elena în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

ȚURCAN Iulian XXXXX, născut la xx.xx.xxxx,
originar din s. XXXXXXXX, r-nul XXXXX, domiciliat în s.
XXXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.07.2018 – 12.11.2018;

Instanța de apel: 29.11.2018 – 20.03.2019;
17.01.2020- 06.10.2020;

Instanța de recurs: 19.06.2019 – 12.11.2019;
08.12.2020- 20.01.2021.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 12 noiembrie 2018, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Țurcan Iulian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018, stabilindu-i lui Țurcan Iulian pedeapsa definitivă pe un termen de 1 an și 6 luni

închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4.000 lei.

În temeiul art. 87 Cod penal, pedepsele stabilite, urmând a fi executate de sine stătător.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la Țurcan Iulian în beneficiul statului a sumei de 83,52 lei în calitate de cheltuieli judiciare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Țurcan Iulian, la 13 februarie 2018, în jurul orei 21:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat cu scopul violării ilegale a domiciliului, fără acordul și împotriva voinței proprietarului, a pătruns în gospodăria situată în s. Xxxxxx ce aparține lui Botnari Tatiana, unde aflându-se ilegal în gospodăria ultimei aproximativ 20 minute, l-a numit cu cuvinte necenzurate pe fiul acesteia Botnari Denis și la cerința stăpânei de a părăsi gospodăria nu a reacționat, după care s-a apropiat de Botnari Tatiana și a amenințat-o cu un lanț de fier și cu aplicarea violenței fizice.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea aplicării pedepsei și soluționării chestiunii legate de încasarea cheltuielilor judiciare, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Țurcan Iulian pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Țurcan Iulian, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 2 luni și amendă în mărime de 200 unități convenționale cu încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 83,52 lei.

În motivarea apelului a invocat că:

- prin sentința adoptată, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă mai blândă și incorectă, vădit neproportională celor comise de către inculpat și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal, la fel fiind aplicate incorect și prevederile art. 84 Cod penal.

- în cadrul urmăririi penale a fost dispusă și efectuată testarea alcoolscopică costul căreia constituie 41,72 lei, de asemenea au fost folosite 60 file A4, tapate la calculator cu valoarea de 10,80 lei și 100 file A4, tapate la calculator în valoare de 31 lei, iar în total suma de 83, 32 lei, astfel incorect a fost respinsă cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Țurcan Iulian recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.05.2018, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4.000 lei, pedepsele urmând a fi executate de sine stătător.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță, deși a judecat cauza penală în privința lui Țurcan Iulian în baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, nu a respectat prevederile legale ce țin de stabilirea pedepsei inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, deși corect s-a stabilit categoria pedepsei aplicate inculpatului, eronat a aplicat termenul pedepsei și nu a motivat neaplicarea altor pedepse prevăzute de legislator la sancțiunea art. 179 alin. (2) Cod penal și nu a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis fapta fiind în vârstă de până la 21 ani. La fel, prima instanță greșit a aplicat pedeapsa în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, privind aplicarea pedepsei pentru cumul de infracțiuni, agravând situația inculpatului.

În opinia instanței de apel, inculpatului urma a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, deoarece ultimul nu este la prima abatere penală, se caracterizează negativ, fapt ce rezultă din caracteristica anexată la materialele cauzei, fapta incriminată fiind comisă cu aplicarea violenței fizice, la fel nu a achitat pedeapsa amenzii stabilită anterior.

Aplicarea amenzii față de inculpat nu poate fi admisă, deoarece inculpatul, de fapt, nu lucrează și nu a prezentat careva dovezi privind încadrarea la muncă, ce i-ar aduce venituri stabile, iar pedeapsa sub formă de muncă neremunerată nu poate fi aplicată față de inculpat, deoarece nu există acceptul acestuia la aplicarea unei astfel de pedepse, condiție impusă de legislator.

În partea ce se referă la încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel a apreciat că, prima instanță nu a admis derogări de la procedura penală, soluția fiind

una întemeiată și corectă, în legătură cu ce apelul declarat în latura respectivă a fost respins ca nefondat, temeiuri de casare nefiind stabilite.

5. Temeinicia și legalitatea deciziei instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror care, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului a indicat că:

- deși, instanța de apel a admis apelul procurorului, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, indicând că de fapt anume pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi stabilită inculpatului Țurcan Iulian, pe motiv că acesta nu este la prima abatere penală, se caracterizează negativ, ceea ce rezultă din caracteristica anexată la materialele cauzei, fapta incriminată fiind comisă cu aplicarea violenței fizice, respectiv o altă pedeapsă mai blândă nu-și va atinge scopul pedepsei penale, a aplicat eronat prevederile art. 84 Cod penal;

- instanțele inferioare, prin soluțiile adoptate, incorect au stabilit mărimea pedepsei definitive, atât prin cumul parțial, cât și prin cumul total al pedepselor aplicate, ce urma a fi mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțată prin sentința anterioară a instanței de judecată;

- pedeapsa definitivă stabilită inculpatului Țurcan Iulian de către instanțele de judecată este vădit neproportională celor comise și urmărilor produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 noiembrie 2019, recursul declarat a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. În argumentarea deciziei adoptate, Colegiul lărgit a relevat că, instanța de apel la aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.05.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, prin ce a comis o eroare, întrucât prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.05.2018, s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni închisoare, astfel nici cumularea parțială nici totală a pedepselor de 1 an și 4 luni cu 6 luni închisoare, nu puteau forma pedeapsa definitivă de 1 an și 4 luni închisoare.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2020, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Țurcan Iulian recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.05.2018, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4.000 lei, pedepsele urmând a fi executate de sine stătător, din momentul reținerii, cu includerea în termenul de pedeapsă timpul aflării în arest preventiv de la 20 iulie 2018 până la 30 octombrie 2019.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

7.1. În argumentarea hotărârii adoptate, instanța de apel a reținut că făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, s-a conchis asupra legalității sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Țurcan Iulian și stabilirii vinovăției acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu amenințarea aplicării violenței.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. 93-101 Cod de procedură penală, fiind pertinente, concludente, veridice, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând vinovăția lui Țurcan Iulian în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Corect au fost reținute circumstanțele cauzei, încadrată juridic fapta și stabilită vinovăția lui Țurcan Iulian în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (2) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, în privința inculpatului, Colegiul penal conducându-se de prevederile art. 61 alin.(1) și (2), 7 alin. (1), 75 alin.(1), ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care prin prisma art. 16 alin. (3) Cod penal, se califică drept infracțiune mai puțin gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat care anterior a avut abateri de la legea penală, se caracterizează satisfăcător, la evidența medicului psihiatru și medicului narcolog nu se află, de prezența circumstanței atenuante - căința sinceră și a celei agravante indicată în rechizitoriu - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și

reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală cât și prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, a notat că aplicarea amenzii și pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității față de inculpat nu poate fi admisă, or inculpatul nu este angajat și nu a prezentat careva probe privind încadrarea în câmpul muncii și că inculpatul în instanța de apel nu s-a prezentat, nu există nici acordul acestuia pentru aplicarea unei astfel de pedepse, condiție care este impusă de către legislator.

În concluzie, instanța de apel a stabilit că, scopul pedepsei aplicate inculpatului va fi atins prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare dat fiind faptul că inculpatul a fost anterior judecat, amenda stabilită nu a fost achitată, iar fapta a fost comisă de către inculpat cu aplicarea violenței fizice.

Colegiul penal a notat, că în cadrul examinării materialelor dosarului penal s-a stabilit că anterior prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018 și sentința Judecătorei Drochia sediul Rîșcani din 06 februarie 2017, Țurcan Iulian a fost recunoscut vinovat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită s-a adăugat pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Nisporeni din 23 iunie 2016 și s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis, și amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4000 lei, pedepse ce urmează a fi executate desinestător conform prevederilor art. 87 Cod penal, iar conform prevederilor art. 111 Cod penal, antecedentul penal nu este stins.

Ținând cont de faptul că, la momentul comiterii infracțiunii (la data de 13.02.2018), inculpatul Țurcan Iulian născut la xx.xx.xxxx, a atins vârsta de 18 ani, dar nu avea împlinită vârsta de 21 ani, Colegiul a conchis că în privința acestuia urmează a fi aplicate prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

Aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la pedeapsa de 3 ani închisoare, s-a stabilit că limita maximă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, reprezintă 2 ani închisoare, însă, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpatul Țurcan Iulian a comis fapta până a atinge vârsta de 21 ani, urmând a fi stabilită în privința inculpatului pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, pedeapsa sub formă de 1 an și 4 luni închisoare, precum și potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, în aspectul nominalizat.

Referitor la cheltuielile judiciare solicitate de procuror în apelul depus, instanța de apel a reținut că, acestea nu au fost acceptate de instanța de apel iar în

conținutul recursului depus, procurorul nu a solicitat admiterea acestui argument, pentru ce instanța de apel consideră necesar de a păstra soluția primei instanțe prin care a fost respinsă solicitarea procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare.

9. Temeinicia și legalitatea deciziei instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Elena Vlas în numele inculpatului, prin care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, se invocă următoarele argumente:

- *Instanța de fond, corect i-a aplicat inculpatului Țurcan Iulian pedeapsa în limitele legale, iar instanța de apel nu a ținut cont de faptul că acesta a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, recunoscând integral vina și s-a căit sincer de cele comise;*

- *ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii, corectarea inculpatului Țurcan Iulian este posibilă prin aplicarea unei pedepsei mai blânde, cuprinsă între limite mai mici;*

9.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință acuzatorul de stat, pledând pentru admisibilitatea recursului, deoarece se scoate în evidență o problemă de drept de importanță generală pentru jurisprudență.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurenta în recursul declarat, invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă nu indică care erori din cele 5 indicate în acest punct ar fi fost comise de instanța de apel.

Totodată, reieșind din solicitarea recurenteii, Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa nu a fost individualizată corect*. Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autoarea recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurenta deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând decizia contestată doar în partea ce ține de modificarea sentinței în partea pedepsei prin care inculpatului Țurcan Iulian, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an și 4 luni închisoare, și conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin noua sentință și prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018, stabilindu-i lui Țurcan Iulian pedeapsa definitivă pe un termen de 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4.000 lei, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens menținerea sentinței instanței de fond potrivit căreii lui Țurcan Iulian pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, și conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018, stabilindu-i lui Țurcan Iulian pedeapsa definitivă pe un termen de 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4 000 lei.

Reieșind din solicitările recurenteii cât și soluțiile instanțelor inferioare, Colegiul subliniază că, la caz, recursul fiind declarat de apărător în interesul inculpatului, soluția propusă de recurentă ține să agraveze situația acestuia, or, pedeapsa stabilită prin sentință inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal este de 2 ani închisoare, pe când instanța de apel,

aplicând prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, a aplicat acestuia o pedeapsă mai blândă – de 1 an și 4 luni închisoare.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră că instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Stabilind modul în care urmează a fi executată pedeapsa numită inculpatului de către instanța de fond, instanța de apel a ținut cont de faptul că infracțiunea comisă de inculpat este una intenționată, că inculpatul anterior a mai fost condamnat, antecedentul penal nefiind stins, motiv pentru care corect a stabilit pedeapsa de 1 an și 4 luni închisoare, indicând și motivele pentru care alte pedepse mai blânde, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii incriminate, nu pot fi aplicate.

Subsidiar, se reține că soluția propusă de recurentă de menținere a sentinței, este una neîntemeiată și din motiv că sentința este una viciată și sub aspectul corectitudinii aplicării art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța de fond operând cu formulări ambigue precum „...*la pedeapsa numită, a adăuga parțial din pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai*

2018, stabilindu-i pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4 000 lei”.

Mai mult, având în vedere că prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018, inculpatului îi fusese stabilită pedeapsa de 6 luni închisoare și amendă în mărime de 200 unități convenționale, în varianta aplicării pedepsei de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, nici cumularea totală, parțială sau absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră la aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, nu puteau forma pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare și amendă în mărime de 200 unități convenționale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin aplicarea în privința inculpatului a pedepsei care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar solicitarea invocată de recurentă privind menținerea sentinței, fiind declarativă.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa sunt juste, iar criticile recurentei nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Subsidiar, cu referire la includerea în termenul de pedeapsă stabilită lui Țurcan Iulian, perioada aflării acestuia în arest de la 20 iulie 2018 până la 30 octombrie 2019, Colegiul reține că, potrivit prevederilor art. 469 alin. (1) pct. 17), 470 alin. (3) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume: explicarea suspiciunilor sau neclarităților care apar la punerea în executare a pedepselor. Chestiunile privind explicarea suspiciunilor și neclarităților la punerea în executare a pedepselor se soluționează de către instanța care a adoptat hotărârea rămasă definitivă.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, instanța de apel aplicând inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și indicațiile instanței de recurs, înlăturând omisiunile comise de instanțele care au examinat anterior cauza, iar recursul declarat, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Vlas Elena în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe ȚURCAN Iulian Xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 februarie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion